

Přednáška 30.11.2020

Věta 11.6 *Nechť $\mu(X) < \infty$ a $1 \leq p < q \leq \infty$. Pak $L^q(\mu) \subset L^p(\mu)$ a pro $f_n, f \in L^q(\mu)$ platí:*

$$f_n \xrightarrow{L^q} f \implies f_n \xrightarrow{L^p} f.$$

Důkaz: Je-li $f \in L^q$, platí

$$\int |f|^p = \int_{|f| \leq 1} |f|^p + \int_{|f| > 1} |f|^p \leq \mu(X) + \int |f|^q < \infty,$$

tedy $f \in L^p$. Nechť dále $f_n \xrightarrow{L^q} f$ a $\varepsilon > 0$. Pro $\delta > 0$ je

$$\int |f_n - f|^p = \int_{|f_n - f| \leq \delta} |f_n - f|^p + \int_{|f_n - f| > \delta} |f_n - f|^p \leq \delta^p \mu(X) + \delta^{p-q} \int |f_n - f|^q.$$

Zvolme $\delta > 0$ tak malé, aby $\delta^p \mu(X) < \frac{\varepsilon}{2}$. K tomuto δ pak existuje n_0 takové, že $\delta^{p-q} \int |f_n - f|^q < \frac{\varepsilon}{2}$ pro všechna $n \geq n_0$. Pak je $\int |f_n - f|^p < \varepsilon$ pro $n \geq n_0$, a tím je $f_n \xrightarrow{L^p} f$ dokázáno. \square

Příklad: $f(x) = x^{-\frac{1}{2}}$ leží v $L^1(0, 1)$, ale nikoliv v $L^2(0, 1)$. Funkce $f(x) = x^{-1}$ leží v $L^2(1, \infty)$, ale nikoliv v $L^1(1, \infty)$.

12 Radon-Nikodymova věta

Tvrzení 12.1 *Bud' (X, \mathcal{A}, μ) prostor s mírou a $f \geq 0$ měřitelná funkce na X . Pak předpis*

$$\nu : A \mapsto \int_A f d\mu, \quad A \in \mathcal{A},$$

definuje míru na (X, \mathcal{A}) a pro každou měřitelnou funkci g na X platí

$$\int g d\nu = \int g \cdot f d\mu,$$

má-li jedna strana smysl.

Důkaz: Zřejmě $\nu(\emptyset) = 0$ a $\nu \geq 0$. Ukážeme σ -aditivitu. Jsou-li $A_n \in \mathcal{A}$ po dvou disjunktní, je

$$\nu\left(\bigcup_n A_n\right) = \int (f \cdot \chi_{\bigcup_n A_n}) d\mu = \int \sum_n (f \cdot \chi_{A_n}) d\mu = \sum_n \int_{A_n} f d\mu = \sum_n \nu(A_n).$$

Rovnost $\int g d\nu = \int g \cdot f d\mu$ platí z definice, pokud g je charakteristickou funkcí měřitelné množiny. Standardním způsobem platnost rovnosti rozšíříme postupně pro jednoduché měřitelné funkce, nezáporné měřitelné a nakonec pro měřitelné, pro něž integrál existuje. \square

Pozn.: Zřejmě platí: $\mu(A) = 0 \implies \nu(A) = 0, A \in \mathcal{A}$.

Definice 12.1 Buďte μ, ν dvě míry na (X, \mathcal{A}) . Řekneme, že míra ν je *absolutně spojitá* vzhledem k míře μ (píšeme $\nu \ll \mu$), jestliže

$$\mu(A) = 0 \implies \nu(A) = 0, \quad A \in \mathcal{A}.$$

Tvrzení 12.2 Buďte μ, ν dvě konečné míry na (X, \mathcal{A}) . Pak $\nu \ll \mu$ právě tehdy, když

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)(\forall A \in \mathcal{A}) : \mu(A) < \delta \implies \nu(A) < \varepsilon.$$

Důkaz: Implikace \Leftarrow je snadno vidět. Ukážeme opačnou implikaci. Nechtě tedy $\nu \ll \mu$ a předpokládejme pro spor, že neplatí uvedený výrok, tedy že

$$(\exists \varepsilon > 0)(\forall \delta > 0)(\exists A \in \mathcal{A}) : \mu(A) < \delta, \nu(A) \geq \varepsilon.$$

Pro každé $n \in \mathbb{N}$ tedy existuje množina $A_n \in \mathcal{A}$ taková, že $\mu(A) < 2^{-n}$, ale $\nu(A) \geq \varepsilon$. Položme $A := \bigcap_{k=1}^{\infty} \bigcup_{n=k+1}^{\infty} A_n$. Pak

$$\mu(A) \leq \mu \left(\bigcup_{n=k+1}^{\infty} A_n \right) \leq \sum_{n=k+1}^{\infty} \mu(A_n) < 2^{-k}, \quad k \in \mathbb{N},$$

tedy $\mu(A) = 0$. Přitom ale, podle věty o spojitosti míry (míra ν je konečná) platí

$$\nu(A) = \lim_{k \rightarrow \infty} \nu \left(\bigcup_{n=k+1}^{\infty} A_n \right) \geq \liminf_{k \rightarrow \infty} \mu(A_{k+1}) \geq \varepsilon > 0,$$

což je spor. □

Věta 12.3 (Radon-Nikodym) Buďte μ, ν dvě σ -konečné míry na (X, \mathcal{A}) takové, že $\nu \ll \mu$. Pak existuje nezáporná měřitelná funkce f na X taková, že

$$\nu(A) = \int_A f d\mu, \quad A \in \mathcal{A}.$$

Definice 12.2 Funkci f z předchozí věty nazýváme (Radon-Nikodymovou) *hustotou* míry ν vzhledem k μ a píšeme

$$f(x) = \frac{d\nu}{d\mu}(x), \quad x \in X.$$

Tvrzení 12.4 Buďte μ, ν dvě konečné míry na (X, \mathcal{A}) takové, že $\nu(A) \leq \mu(A)$, $A \in \mathcal{A}$. Pak existuje měřitelná funkce f na X splňující $0 \leq f \leq 1$ μ -s.v. a

$$\nu(A) = \int_A f d\mu, \quad A \in \mathcal{A}.$$

Důkaz: Označme funkcionál

$$\mathcal{J}g := \int g^2 d\mu - 2 \int g d\nu, \quad g \in L^2(\mu).$$

(Funkcionál je dobře definován, protože $L^2(\mu) \subset L^1(\mu) \subset L^1(\nu)$.) Dále označme $c := \inf\{\mathcal{J}g : g \in L^2(\mu)\}$. Platí

$$\mathcal{J}g \geq \int g^2 d\mu - 2 \int |g| d\mu = \int (|g| - 1)^2 d\mu - \mu(X) \geq -\mu(X),$$

tedy $c \geq -\mu(X) > -\infty$. Bud' $(f_n) \subset L^2(\mu)$ posloupnost taková, že $\mathcal{J}f_n \rightarrow c$. Ukážeme, že (f_n) je cauchyovská v $L^2(\mu)$.

Pro libovolné $g, h \in L^2(\mu)$ platí

$$\begin{aligned} \mathcal{J}g + \mathcal{J}h &= \int (g^2 + h^2) d\mu - 2 \int (g + h) d\nu, \\ -2\mathcal{J}\left(\frac{g+h}{2}\right) &= -\int \frac{(g+h)^2}{2} d\mu + 2 \int (g + h) d\nu, \end{aligned}$$

sečtením pak dostaneme

$$\mathcal{J}g + \mathcal{J}h - 2\mathcal{J}\left(\frac{g+h}{2}\right) = \frac{1}{2} \int (g - h)^2 d\mu = \frac{1}{2} \|g - h\|_2^2.$$

Z toho plyne, že

$$\begin{aligned} \|f_m - f_n\|_2^2 &= 2 \left(\mathcal{J}f_m + \mathcal{J}f_n - 2\mathcal{J}\left(\frac{f_m + f_n}{2}\right) \right) \\ &\leq 2(\mathcal{J}f_m + \mathcal{J}f_n - 2c) \rightarrow 0, \quad m, n \rightarrow \infty, \end{aligned}$$

tedy (f_n) je cauchyovská v $L^2(\mu)$.

Dále platí $\int f_n^2 d\mu \rightarrow \int f^2 d\mu$ (protože norma je vždy spojitá), a

$$\left| \int f_n d\nu - \int f d\nu \right| \leq \int |f_n - f| d\nu \leq \int |f_n - f| d\mu \rightarrow 0,$$

protože $f_n \rightarrow f$ i v $L^1(\mu)$. Platí tedy $\mathcal{J}f_n \rightarrow \mathcal{J}f$, takže $\mathcal{J}f = c$.

Bud'te nyní $A \in \mathcal{A}$ a $t \in \mathbb{R}$ libovolné. Protože $\mathcal{J}f \leq \mathcal{J}(f + t\chi_A)$, platí

$$\begin{aligned} 0 &\leq \mathcal{J}(f + t\chi_A) - \mathcal{J}f = \int ((f + t\chi_A)^2 - f^2) d\mu - 2 \int t\chi_A d\nu \\ &= \int f \cdot 2t\chi_A d\mu + t^2 \mu(A) - 2t\nu(A) \\ &= 2t \left(\int_A f d\mu - \nu(A) \right) + t^2 \mu(A). \end{aligned}$$

V posledním řádku je kvadratický polynom v t , který nabývá minima v $t = 0$, tedy jeho lineární člen musí být roven nule, neboli

$$\nu(A) = \int_A f d\mu.$$

f je tedy hustotou $\frac{d\nu}{d\mu}$. Zbývá ukázat, že $0 \leq f \leq 1$ μ -s.v. Platí

$$\begin{aligned} 0 \leq \int (f - 1)^+ d\mu &= \int_{\{f > 1\}} (f - 1) d\mu = \int_{\{f > 1\}} f d\mu - \int_{\{f > 1\}} 1 d\mu \\ &= \nu(\{f > 1\}) - \mu(\{f > 1\}) \leq 0, \end{aligned}$$

tedy $(f - 1)^+ = 0$ μ -s.v., neboli $f \leq 1$ μ -s.v. Podobně platí

$$0 \leq \int f^- d\mu = - \int_{\{f < 0\}} f d\mu = -\nu(\{f < 0\}) \leq 0,$$

tedy $f^- = 0$ μ -s.v., což znamená, že $f \geq 0$ μ -s.v. □